

7 И Ѡговориха: не знаеме Ѡ гдѣ є.

8 Я Исусъ имъ рече: нито азъ ви каздвамъ съ кою власть стрѣвамъ тѣа (работы).

9 И нача да дѣма къ народатъ тѣа прѣтча: челоуѣкъ нѣкой насади лѣзѣ, и даде го на работницы да го копѣатъ, и Ѡиде си, и немѣ го много годины.

10 И на време то прати (єдногò) раба при работницы те, да мѣ дадатъ Ѡ плодѣтъ лѣзныи: а работницы те го виѣха, и испратиха го празденъ.

11 И пакѣ прати дрѣгаго раба: а работницы те виѣха и него, и Ѡбезчестиха го, и испратиха го празденъ.

12 И пакъ прати тоу же и третѣаго (раба): а они и него като оураниха, испядиха го.

13 И господѣро на-лѣзѣ то рече: що да направимъ; да прѣтимъ сына моего возлюбленнаго, негли, като го видатъ, ще да се засраматъ.

14 Но работницы те като го видѣха, помыслиха въ себе си, и говорѣха: тѣа є наследникò: елате да го оубиеме, за да бжде наше наследѣе то мѣ.

15 И изведоха го вниъ Ѡ лѣзѣ то, и оубиха го. Шо же да направѣ прочее го-

сподѣро на-лѣзѣ то на ониа работницы;

16 Ше дойде, и ще да погѣви тѣа работницы а лѣзѣ то ще даде на дрѣги, и като чѣха, рекоха: данò не бжде (това).

17 Я тоу като погледна на нихъ рече: що є прочее това писано то: зашо камьнатъ когòто презрѣха зидатели те, тоу бжде глава на-кюше то;

18 Всякой който падне на тѣа камькъ ще да се стрѣши: а на когòто падне тоу, ще да го сотрѣе.

19 И поискѣха дрѣхерее те и книжницы те да пѣратъ на него рѣче те си: и оукоахасе Ѡ народатъ: зашто раздѣхѣ че за нихъ рече тѣа прѣтча.

20 И като го извардиха, пратиха навѣтницы, който се прѣтворѣвахѣ да са прѣведни: за да го оуловатъ въ нѣкоя рѣчь, та да го предадатъ на начальство то, и на власть тѣа игемшнова.

21 И попытѣха го, и рекоха: оучителю, знаеме, че прѣвѣ дѣмашъ и оучишиъ, и не глѣдаши на лице, но воистиннѣ бжѣатъ пѣть оучишиъ:

22 Трѣбѣва ли да даваме данокъ на кесара, или не;

23 И като раздѣхѣ лѣкѣв-